

Karım

– berberce · 18 Haziran 2022

Sevginin sınırı belki yoktur ama abartılması da hiç hoş değildir;tadı kaçır,sıkıcı olur,biranda nefrete dönüşür.

Bu amcanın hikayesi buna en güzel örnek,amca,elli yaşında ve otuz yıldır evli,iki çocuk babası,karısı dayısının kızı bu akraba evliliğinden midir,nedir, karısına çok düşkün. Bu yüzden annesiyle sürekli sorun yaşardı. "Benim hatrımı saymıyorsun karının hatrını sayıyorsun bu yaşında."diyerek annesinin sitem ettiği çok oluyordu.

Kasaba gider,'şu pirzoladan ver,karım çok sever'; manava gider ' en sulu meyvelerden ver karım çok sever', balıkçıya gider,'taze hamsilerden ver karım çok sever', pastahaneye gider,'cevizli baklavadan ver karım çok sever',diyerek karısını dilinden düşürmezdi.

Yine birgün sarrafa girmiş en pahalı fırlantayı aldıktan sonra arkasından şöyle konuşuyorlardı:

- Ne adammış be,her ay karısına hediye alan bir adamı ilk defa görüyorum,eşine aşık olmalı.
- Eşine değil,eşinin cilvesine.
- Bu ne demek şimdi?
- Ya boşver,hadi işine bak!
- Meraklandırma canım sen de,iki arkadaşız şurda ne biliyorsan anlat!
- Ah,benim bildiklerimi bir bilseydin...Kimseye söylemek yok ama bunun karısıyla karşıkı komşunun oğlu...
- Şu babası hapiste olan Bekir mi yoksa?
- Ta kendisi.
- Ama nasıl olur, geçenlerde nişanlanmadı mı o,hatta bizi de davet etmişlerdi.
- Ayrılmışlar zaten Bekir ile o kızı bu kadın tanıştırmış.
- Ağzım açık kaldı vallaha,peki sen nerden biliyorsun bütün bunları?
- Üzümünü ye bağını sorma demişler,anlat dedin,anlattım benim uçan kuştan haberim olur bu caddeden.